

[Poul Møller.]

Det er imidlertid karakteristisk for denne debat, at den højtærede statsminister, som jeg spurgte, ikke kom op på talerstolen; den højtærede udenrigsminister følte sig ikke foranlediget til at svare; socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, fandt ikke anledning til at gøre bemærkninger. Kan den højtærede kirkeminister ikke se, hvilken vanskelig situation hun har stillet sig i, ved at de ærede medlemmer, der forsvarer hendes skridt, ikke er det ærede medlem hr. Per Hækkerup, den højtærede statsminister eller den højtærede udenrigsminister, men de ærede medlemmer hr. Aksel Larsen og hr. Kai Moltke?

Johan Philipsen: Jeg ved udmærket godt, på hvilke områder vi havde tilbagegang i salget til Tyskland. Mine oplysninger herom er korrekte. Da det vesteuropæiske kontinent har et stigende forbrug af fødevarer, er vi imidlertid nødt til for at leve som landmænd her i landet at få vor del i denne stigning. Det er det, vi under de nuværende vilkår ikke kan få. Må jeg minde om den situation, der opstod fra november til jul for Frankrigs vedkommende, da Frankrig pludselig fik et importbehov for flæsk, og da vi på slagterierne uden at kunne gribe ind måtte se, at Frankrig trak 22 000 t flæsk til sig fra Tyskland og Holland til priser, der var stærkt stigende. Det gav Holland anledning til at indføre en eksportafgift på først 30 gylden pr. svin, senere forhøjet til 50 gylden pr. svin. Det fik endvidere den virkning, at Holland på et vist tidspunkt så sig nødsaget til at give eksportsubsidier på 65 gylden pr. svin, 119 danske kroner pr. svin, til England.

Det er sådanne ulige vilkår, vi imødeser med megen skepsis. Når der opstår et vist behov i Centraleuropa, måtte det kunne bevirke, at Danmark på naturlig måde får del i eksporten, ved at kontingentet fra Vesttyskland til Danmark for en kort tid forhøjes. Vi sælger altså søerne til Tyskland, og så sælger de andre svin videre til Frankrig til meget høje priser. Det er denne såkaldte indirekte afgiftsform, som vi imødeser med så megen skepsis og, mener jeg, med begrundet bekymring.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Jeg er ikke enig med den højtærede udenrigsminister i hans opfattelse af, hvorvidt vi skulle med i de seks eller de syv, og udviklingen viser jo, at den argumentation, man anførte for tilslutning til de syv, taler imod det. Det er jo netop fra landene inden for de seks, vi på det engelske marked møder den største konkurrence; og tror den højtærede udenrigsminister, at England har aftaget vor baconproduktion, blot fordi vi stod inden for de syv? Tror den højtærede udenrigsminister ikke, at England også ville have købt baconproduktionen, selv om vi havde været med i de seks?

Må jeg spørge den højtærede minister, om han ikke mener, at markedsdannelsen inden for de seks har medvirket til at påvirke Danmarks eksport til de seks i nedadgående retning? Er den højtærede udenrigsminister ikke orienteret om, at der lægges meget stærkt pres på fra hollandsk og fra fransk side for at overtage en større del af forsyningerne inden for de seks på det vesttyske marked?

Må jeg endvidere spørge udenrigsministeren med hensyn til beslutningen om tilslutning til EFTA-området: havde man de samme dybtgående forhandlinger med de seks, før man afviste tanken om at tilslutte sig disse, som man havde med England, før man besluttede at tilslutte sig de syv?

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Jeg er ikke ilet nogen til undsætning, og jeg har ikke forsvaret nogen. Jeg har i øvrigt det indtryk, at hvis det var nødvendigt, er den højtærede kirkeminister meget vel i stand til at forsvare sig selv.

Jeg har derimod reageret imod nogle udtalelser fremsat af det ærede medlem hr. Poul Møller, og det har jeg ret til. Jeg har sagt min mening, og det ærede medlem hr. Poul Møller har ikke så megen indflydelse her i tinget, at han kan formene mig ret til at sige min mening om hans udtalelser.

Det ærede medlem hr. Poul Møller forkynder nu, at atommarchen alligevel er imod regeringen, for atommarchen drejer